

Sygn. akt VIII GC 2396/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Bartkowska

Protokolant stażysta Marta Mech

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2015 r. w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 544,27 zł (pięćset czterdzieści cztery złote dwadzieścia siedem groszy) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 15 lipca 2013 r. do dnia zapłaty.
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 93,00 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Joanna Bartkowska

UZASADNIENIE

Powód A. Z. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 2 756,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2013r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest nabywcą wierzytelności przysługującej E. J. z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 9 czerwca 2013r. w pojeździe marki D. (...) o nr rej. (...) spowodowanej przez kierowcę, który był ubezpieczony w pozwanej spółce w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów. Powód podał, że poszkodowany w dniu 15 czerwca 2013r. zgłosił szkodę pozwanemu domagając się wypłaty odszkodowania za uszkodzenie pojazdu oraz wynajem pojazdu zastępczego. Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i przyznał poszkodowanemu kwotę 3 150,00 zł z tytułu szkody całkowitej oraz kwotę 2400,00 zł z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany nie zgodził się z decyzją pozwanego, bowiem koszt naprawy jego pojazdu wyniósł 3 694,27 zł, co przy wartości pojazdu ponad 4 000 zł nie stanowi szkody całkowitej, zaś koszt wynajmu pojazdu zastępczego wyniósł 3 830 zł. Powód podał, że poszkodowany rozliczył się z nim w formie bezgotówkowej, cedując na niego prawo do dochodzenia roszczeń z tytułu poniesionej szkody bezpośrednio od pozwanego i d dnia dzisiejszego pełna kwota odszkodowania nie została powodowi zapłacona.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania przyznając, że przyjął odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 9 czerwca 2013r. jednak wypłacona przez niego kwota odszkodowania w łącznej wysokości 6029,70 zł wyczerpuje roszczenie powoda. Pozwany wskazał, że szacunkowy koszt naprawy pojazdu przekraczał dwukrotnie wartość pojazdu, zatem rozliczenie szkody jako całkowitej było w pełni uzasadnione. Pozwany zakwestionował wyliczenie kosztów naprawy pojazdu wskazane w prywatnej kalkulacji, która w jego ocenie została drastycznie zmanipulowana poprzez całkowicie nieuzasadnione wprowadzenie 90% amortyzacji cen części zamiennych. Pozwany zakwestionował również stawkę za najem pojazdu jako rażąco wygórowaną względem stawek obowiązujących na rynku lokalnym dla poszkodowanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 9 czerwca 2013r. pojazd marki D. o nr rej. (...) stanowiący własność E. J. został uszkodzony przez kierowcę ubezpieczonego w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane ruchem pojazdów u pozwanego.

Okoliczność bezsporna

W dniu 11 czerwca 2013 r. poszkodowany E. J. zawarł z powodem umowę najmu samochodu na podstawie, której powód wynajął poszkodowanemu samochód zastępczy marki O. (...), na okres od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia 12 czerwca 2013r., a następnie w dniu 12 czerwca 2013r. zawarł kolejną umowę najmu dotyczącą również pojazdu O. (...) na okres od 12 czerwca 2013r. do dnia 5 lipca 2013. Z tytułu najmu samochodu zastępczego powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT na kwotę 3 830,00 zł brutto.

dowód: umowy najmu (k. 23-24 akt), faktura VAT nr (...) (k. 25 akt)

Poszkodowany w dniu 15 czerwca 2013r. zgłosił szkodę pozwanemu, który po dokonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu ustalił, iż koszt naprawy pojazdu przekracza jego wartość i rozliczył szkodę jako tzw. szkodę całkowitą, dokonując wypłaty poszkodowanemu odszkodowania w wysokości 3 150,00 zł. Pozwany ustalił, że wartość pojazdu wynosi 3 700,00 zł, zaś koszt naprawy - kwotę 10 364,20 zł. Pozwany uznał za zasadny okres wynajmu pojazdu zastępczego na okres 24 dni za stawkę 100,00 zł za dobę jako średnią stawkę stosowaną w regionie za pojazd klasy B.

dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej (k. 11-14 akt), decyzja pozwanego z dnia 28.06.2013r. (k. 8 akt), protokół szkody (k. 9-10 akt), decyzja pozwanego z dnia 11.07.2013r. (k. 15-16 akt), wycena nr (...) (k. 18-21 akt)

Poszkodowany nie zgodził się z decyzją pozwanego, iż szkoda w pojeździe ma charakter szkody całkowitej, albowiem ustalił, że naprawa będzie wynosić kwotę 3694,27 zł i nie przekroczy wartości pojazdu i nakazał powodowi dokonać naprawy pojazdu za pomocą części oryginalnych używanych wg kosztorysu na kwotę 3 694,27 zł.

dowód: kosztorys nr (...) (k. 26-27 akt), zeznania powoda (k. 117v-118 akt)

Powód dokonał naprawy pojazdu poszkodowanego z użyciem części oryginalnych używanych zakupionych na rynku wtórnym z dużym upustem. Naprawa pojazdu przywróciła pojazd do sprawności przed szkodą.

dowód: zeznania powoda (k. 117v-118 akt)

W dniu 11 czerwca 2013r. powód nabył wierzycelność od poszkodowanego E. J. z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 9 czerwca 2013r. w pojeździe D. wobec pozwanego.

dowód: umowa cesji wierzycelności (k. 28 akt)

Niezbędny koszt naprawy przedmiotowego pojazdu po uszkodzeniu w wyniku zdarzenia z dnia 9 czerwca 2013r. przy użyciu nowych części oryginalnych według średnich stawek roboczogodzin stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach rzemieślniczych z branży motoryzacyjnej na lokalnym rynku w B. na dzień zdarzenia wynosi 10 051,94 zł,

wartość rynkowa pojazdu przed zdarzeniem wynosiła 4 300,00 zł, zaś w stanie uszkodzonym 650,00 zł. Uzasadniony czas trwania najmu pojazdu w niniejszej sprawie z uwzględnieniem terminu dokonania oględzin i czasu niezbędnego na poszukiwanie i zakup części wynosi 12 dni kalendarzowe, zaś średnia cena najmu pojazdu na rynku (...) pojazdu klasy B wynosi 100,00 zł.

dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej S. G. z dnia 31 sierpnia 2015r. (k. 52-83 akt), ustna opinia biegłego sądowego S. G. (k. 118 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania i nie budziła wątpliwości Sądu, a także na podstawie zeznań powoda oraz pisemnej i ustnej opinii biegłego sądowego S. G..

Sąd zaaprobował opinię wydaną przez biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji zdarzeń drogowych, wycen wartości oraz kalkulacji kosztów napraw pojazdów samochodowych S. G.. Biegły w jasny i logiczny sposób odpowiedział na zawarte w tezie dowodowej pytania, a swoje konkluzje poparł szczegółowymi wyliczeniami w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz na podstawie wiedzy i doświadczenia zawodowego. Biegły określił zakres uszkodzeń powstałych w wyniku szkody i dokonał obliczenia kosztów naprawy z zastosowaniem średnich stawek roboczogodzin stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach z branży motoryzacyjnej na lokalnym rynku umożliwiającym wykonanie naprawy zgodnie z technologią producenta i zapewniającym przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed zdarzenia oraz z przyjęciem cen oryginalnych części producenta pojazdu obowiązujących w dniu powstania szkody i cen części alternatywnych. Wycenił wartość pojazdu przed szkodą oraz po zdarzeniu, jak również określił średnie stawki najmu i uzasadniony technologicznie czas do naprawy pojazdu i najmu pojazdu zastępczego. Biegły w ustnej opinii podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, wyczerpująco odniósł się do zastrzeżeń stron, jak również potwierdził, iż możliwe było przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody z zastosowaniem naprawy i użyciem części wskazanych przez powoda.

Sąd w całości dał wiarę również zeznaniom powoda w zakresie sposobu naprawy pojazdu, albowiem były logiczne, jasne i spójne z treścią dokumentów przedłożonych do akt sprawy.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt zdarzenia komunikacyjnego z dnia 9 czerwca 2013r. i powstałe w wyniku zdarzenia uszkodzenia pojazdu. Sporna w sprawie była wysokość odszkodowania za szkodę pojazdu ponad kwotę wypłaconą poszkodowanemu.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Stosownie zaś do art. 36 ust. 1 powyższej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej.

Na podstawie art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.).

Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. W niniejszej sprawie bezspornym pomiędzy stronami jest, iż naprawa pojazdu przy pomocy części oryginalnych przeszło dwukrotnie przewyższa wartość pojazdu, a zatem jest

ekonomicznie nieuzasadniona. Podkreślić jednak należy, że w niniejszej sprawie powód zaoferował poszkodowanemu naprawę pojazdu za pomocą części oryginalnych ale używanych dobrej jakości, która przywróciła pojazd do sprawności sprzed szkody. Wolą poszkodowanego była naprawa pojazdu i została ona wykonana. Naprawa pojazdu nie zawsze musi odbywać się za pomocą części nowych, tym bardziej jeżeli nie chce takiej naprawy poszkodowany. Ważne jest natomiast by napraw przywróciła pojazd do sprawności sprzed szkody.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Okręgowy w B.w wyroku z dnia 19 marca 2015r. w sprawie sygn. akt (...) zwrócił uwagę, iż w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r. sygn. akt III CZP 80/11 założono prymat woli poszkodowanego co do zgłoszonego ubezpieczycielowi żądania wypłaty odszkodowania w oparciu o wybrane przez niego części i materiały służące do naprawy uszkodzonego pojazdu. Nie ma wymogu korzystania z części nowych, jeżeli w danym przypadku celowym i ekonomicznie uzasadnionym byłoby wykorzystanie części alternatywnych lub części używanych, które odpowiadają stopniowi zużycia części wymienianych, czy też naprawie pewnych części zamiast wymiany. Skoro zatem wedle woli poszkodowanego, do przywrócenia jego piętnastoletniego pojazdu do podobnego stanu użytkowego i estetycznego co przed wypadkiem wystarczały części oryginalne używane brak jest racjonalnych podstaw do przyjmowania za podstawę kalkulacji ceny nowych części oryginalnych wskazanych przez pozwanego w rozliczeniu tzw. szkody całkowitej.

W toku postępowania pozwany nie wykazał by technologia naprawy wykonana przez powoda była nieprawidłowa i by nie przywróciła pojazdu do pełnej sprawności. To powód zarówno swoimi zeznaniami jak również przedłożonym dokumentem- kalkulacją naprawy wykazał, że naprawa przywróciła pojazd do podobnego poziomu użytkowego jak przed szkodą.

Wobec powyższego ponieważ naprawa pojazdu wyniosła kwotę 3 694,27 zł, zaś pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 3 150,00 zł Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w zakresie żądania dopłaty odszkodowania z tytułu naprawy i na podstawie art. 822 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 544,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2013r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, jak również mając na uwadze treść art. 14 ust. 1 i 2 z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych pozwany winien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, które nastąpiło w dniu 14 czerwca 2013 r. zatem pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą odszkodowania od 15 lipca 2013r.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, albowiem powód nie wykazał zasadność poniesionych kosztów za najem pojazdu w wysokości przekraczającej wypłaconą przez pozwanego kwotę 2 400,00 zł.

Wskazać należy, że poszkodowany może żądać zwrotu wydatków poniesionych na najem pojazdu zastępczego przez czas potrzebny do naprawy pojazdu, jeżeli z okoliczności wynika, iż w tym czasie rzeczywiście korzystałby z uszkodzonego pojazdu, a zarazem nie miał dogodnej i bardziej ekonomicznej możliwości posłużenia się innym pojazdem.

Jak podkreśla się w orzecznictwie - utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia czy uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z rzeczy, np. z samochodu, który został uszkodzony i wymaga naprawy, jest normalnym następstwem szkody, o której mowa w art. 361 § 1 k.c., powodującym obowiązek wypłaty odszkodowania, to w szczególności gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej w okresie jej naprawy wymagało wydatków. Podobnie orzekł Sąd Apelacyjny w Gdańsku w Wyroku z dnia 29 maja 2015 r., sygn. akt I ACa 15/15: „W granicach normalnego następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikła szkoda, mieści się obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez poszkodowanego na sfinansowanie korzystania z rzeczy zastępczej zgodnego z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem. Na pozwanym ubezpieczycielu ciąży wobec poszkodowanego będącego właścicielem

pojazdu uszkodzonego w wypadku drogowym i korzystającego z wynajmu pojazdu zastępczego obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, poza które wykraczają wydatki na wynajem auta luksusowego.”

W przedmiotowej sprawie poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego przez okres 24 dni. Pomimo, iż uzasadniony okres najmu pojazdu został w ocenie Sądu zawyżony, to taki okres najmu został przez pozwanego zaakceptowany. Pozwany nie zakwestionował zasadności i celowości najmu pojazdu zastępczego, a jedynie stawkę najmu. Pozwany wypłacił bowiem odszkodowanie za czas najmu pojazdu za okres 24 dni przyjmując średnią stawkę najmu pojazdu klasy zbliżonej do uszkodzonego samochodu w wysokości 100,00 zł za dobę. W ocenie Sądu stawka ta przyjęta przez pozwanego nie jest zaniżona. Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego S. G. ustalił, iż średnia stawka za najem takiej klasy pojazdu na lokalnym rynku wynosi właśnie kwotę 100,00 zł brutto za dobę najmu.

W tej sytuacji ponieważ pozwany przyznał odszkodowanie za najem pojazdu za okres 24 dni tj. okres wskazany przez powoda jako rzeczywisty czas najmu i zastosował średnią stawkę najmu w wysokości 100 zł za dobę, brak było podstaw do uznania że odszkodowanie to jest zaniżone. Powód nie wykazał by celowym był najem pojazdu za kwotę 150 i 160 zł za dobę gdy średnie stawki w okresie najmu wynosiły kwotę 100,00zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów w stosunku do stopnia wygrania sprawy. Powód wygrał sprawę w 20%, zaś pozwany w 80%. Mając na uwadze poniesione przez strony koszty oraz wydatki w sprawie Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 93,00 zł tytułem kosztów procesu.

SSR Joanna Bartkowska